

Кутишенко А. Ю.

МАЙНОВІ РИЗИКИ: СУТНІСТЬ ТА РІЗНОВИДИ

Власність громадян – це система економічних відносин між громадянами і державою, між громадянами і підприємствами та організаціями усіх форм власності, між самими громадянами щодо майна, яке входить у коло об'єктів особистого споживання, а також господарського, виробничого, комерційного, соціального, культурного, інтелектуального та іншого призначення.

У власності громадян можуть бути: житло, земельні ділянки, предмети домашнього вжитку, сільськогосподарські та інші тварини, грошові засоби, підприємства; майнові комплекси у сфері виробництва товарів, побутового обслуговування, торгівлі, в інших сферах підприємницької діяльності; споруди, устаткування, транспортні засоби, засоби інформаційного обслуговування та інше.

Актуальність даної теми полягає в тому, що в сучасному світі ми постійно знаходимося в оточення ризику. Також із розвитком суспільства зростає обсяг майна, що перебуває у приватній власності громадян, а отже, зростає потреба в захисті майнових інтересів громадян.

Зростання ризику у сферах людського життя та господарської діяльності зумовлює необхідність відповідних заходів держави і недержавних організацій з попередження або відшкодування втрат внаслідок негативних обставин, які можуть викликати значні матеріальні збитки, активно шукати шляхи послаблення негативного впливу ризиків на життя людей. Розвиток ринкових відносин пов'язаний із зростанням ступеня ризику, отже, підвищується потреба суспільства у засобах захисту та механізмах обмеження ризику.

Знизити рівень ризиків можна за допомогою страхування окремих видів майна, а також за допомогою встановлення на підприємстві жорсткої майнової відповідальності матеріально відповідальних осіб, забезпечення організації охорони території фірми, розробки та впровадження організаційно-технічних, економічних та інших заходів з попередження ризиків або їх мінімізації, створити стратегію страхування цього виду ризиків на основі маркетингових досліджень.

Економічні методи зниження ризику:

- створення спеціального резервного фонду (фонду ризику);
- створення страхового товарного запасу;
- страховий запас коштів;
- розробка і впровадження системи штрафних санкцій;
- самострахування від ризику;
- хеджування як метод зниження ризику;
- придбання додаткової інформації про вибір і результати ризику.

Але використовувати якийсь один метод зниження ризику в умовах сьогодення неможливо, тому, як правило, на практиці застосовують декілька методів одночасно з метою найбільш ефективного управління ризиками.

Робота виконана під керівництвом ас. кафедри менеджменту Обиденної
Т.С.